

Societat

Jornada negra de violència masclista a l'Estat

Un agressor mata l'exdona i un home a Valladolid, i un altre assassina la parella al País Valencià

#CATALUNYA VOL VIURE AMB DIGNITAT

Donar el peix o ensenyar a pescar...

ALERTA Crítiques per l'assistencialisme que pot suposar repartir menjar **EINES** Les entitats busquen dignificar l'ajuda amb targetes de prepagament **CRISI** La gravetat de la situació no permet a Càritas ni a la Creu Roja prescindir dels aliments en espècie

Sònia Pau
BARCELONA

L'equip del Banc dels Aliments, reforçat per centenars de voluntaris, ha treballat a ple rendiment tots aquests dies de festa per classificar els més de quatre milions de quilos de productes recollits durant el Gran Recapte, que ja estan arribant a les famílies sense recursos a través de les entitats col·laboradores. "No som aquí per emmagatzemar, sinó per distribuir-ho a qui ho necessita", insisteix el president del Banc, Eduard Arruga. Recorda que els aliments cobriran durant uns dos mesos les necessitats de 252.000 persones. Paral·lelament, però, ha sorgit el debat sobre si el camí és cobrir les necessitats alimentàries a cop de Gran Recapte. El sociòleg i investigador de la Universitat Pompeu Fabra Albert Sales, per exemple, manté que no: "Cal garantir uns ingressos mínims, no donar menjar. Rebre menjar vol dir que perds la capacitat de triar, de ser consumidor, d'administrar la teva vida... Fiscalitzem constantment el pobre."

Les frases

"No ens podem carregar la dignitat de les persones per donar-los menjar"

Mercè Darnell
RESP. ÀREA PROGRAMES CÀRITAS
DIOCESANA DE BARCELONA

"Veient la magnitud de la tragèdia, la gent és solidària, però els governs han d'actuar"

Àngels Guiteras
PRESIDENTA TAULA ENTITATS TERCER
SECTOR SOCIAL

"A hores d'ara, la Creu Roja no pot prescindir de les entregues del Banc dels Aliments"

Enric Morist
COORDINADOR CREU ROJA A
CATALUNYA

"La solidaritat individual és un carreró sense sortida, perquè no transforma la realitat"

Albert Sales
SOCIÒLEG I INVESTIGADOR DE LA UPF

Tot i aplaudir l'espectacular moviment solidari que significa el Gran Re-

capte, també denuncia aquesta fiscalització de les persones pobres la presidenta del Col·legi de Treball Social de Catalunya, Núria Carrera. Conscient que la solució "per sortir de la situació d'emergència" no és només la col·laboració de la gent amb accions com ara el Gran Recapte, reclama una renda bàsica garantida i aturar les retallades. "Hi ha molta tensió -avisa Carrera-, perquè molta gent no pot pagar el menjar, el lloguer, la llum o el gas." Pel que fa als sistemes de suport, creu que les targetes que distribueixen les entitats perquè les persones vulnerables puguin anar a comprar com ho fa tot-hom són millors que els aliments en espècie.

La Creu Roja és una de les entitats que fa un parell d'anys que utilitzen aquestes targetes de prepagament. El coordinador de l'entitat a Catalunya, Enric Morist, deixa clar que no poden assumir donar tota l'ajuda en diners. "Sense el que rebem del Banc dels Aliments no ens en sortiríem", assegura. "Entenc que els lots de menjar es

puguin veure molt assistencialistes, però en una situació d'emergència social hem d'utilitzar tot el que puguem", assenyala. Garantir una alimentació de qualitat als usuaris, evitar que es doblin els ajuts i donar-los d'una manera digna són les obsessions de la Creu Roja. Això

Les veus crítiques lamenten la fiscalització de les persones pobres

vol dir pactar horaris per entregar els aliments i així evitar les cues i potenciar les targetes de prepagament anònimes.

Gràcies a Càritas Diocesana de Barcelona, 39.676 persones van rebre ajuda per alimentació l'any passat i més de 300 van menjar als seus menjadors socials. Una part prové del Banc dels Aliments, però és tanta la necessitat que l'entitat de l'Església n'ha de comprar per facilitar una dieta equilibrada als usuaris. Com en el cas de la Creu Roja, la responsable de l'àrea de programes de Càritas, Mercè Darnell,

explica que es tendeix a la targeta de prepagament, que dona més autonomia als beneficiaris, tot i que no es pot prescindir de l'ajuda en espècie.

Centres de distribució

Una altra manera de dignificar l'ajut són els Centres de Distribució Solidària d'Aliments, on cada família té uns punts amb els quals tria què compra. "No ens podem carregar la dignitat de les persones per donar-los menjar", diu contundent Darnell, que insisteix que uns ingressos mínims garantits evitarien que tanta gent ha-

gués d'anar a les entitats.

Les iniciatives en què es prima la reciprocitat -qui rep també ajuda- són les idònies per Darnell, i esmenta La Trobada de Terrassa, conegut com "el restaurant del temps" perquè les persones que hi mengen també hi treballen. És no donar només el peix, sinó donar la canya i ensenyar a pescar. Sales, autor del llibre *El delictes de ser pobre*, lamenta "la por que hi ha de donar ajudes econòmiques als pobres, perquè no s'ho gastin en alcohol". I hi afegeix: "Fiscalitzem constantment la vida a una persona que és vícti-

L'APUNT

I la justícia social on para?

Sònia Pau

Una bona dosi de justícia social evitaria el debat. Però per ara ens quedem amb la indignació de saber que a Catalunya hi ha més de 95.000 llars sense ingressos i que 252.000 persones depenen del Banc dels Aliments per tenir un plat a taula. No són xifres, són ciutadans i ciutadanes. Una indignació que feien evident les persones que col·laboraven amb el Gran Recapte:

mentre deixaven una bossa de menjar es permetien remugar que “això hauria de ser feina dels manaires polítics i econòmics”. Doncs sí. Però mentrestant entitats socials i moviments solidaris veïnals fan el que poden i tan bé com poden. I eviten estigmatitzar la víctima de la pobresa. Però és tanta la necessitat que, per desgràcia, no poden deixar de repartir lleties.

Un dels punts de recollida de la sisena edició del Gran Recapte ■ QUIM PUIG

ma de la pobresa.” Pel que fa a solucions immediates, destaca el bon funcionament de les xarxes alimentàries de les assemblees de veïns, perquè “són mobilitzacions de suport que van més enllà del repartiment d'aliments i treballen per transformar la realitat”.

També és contundent la presidenta de la Taula d'Entitats del Tercer Sector, Àngels Guiteras: “No volem accions assistencialistes ni de beneficència, però, mentre no hi hagi unes polítiques socials fortes, iniciatives com el Banc dels Aliments són imprescindibles.” ■

Gran Recapte, operació de màrqueting per als súpers?

Només calia escoltar una esmena els comentaris de les persones que feien una entrega d'aliments als voluntaris els dos dies del Gran Recapte per copsar el malestar de molta gent amb el poder polític i econòmic. No és nou. Està passant els últims anys. La Sílvia, voluntària per primer cop de la campanya en un supermercat de l'Hospitalet, explica que aquestes mostres d'indignació amb els polítics perquè no cobreixen les necessitats bàsiques de tothom era constant. Al l' hora

de la veritat, de totes maneres, el ciutadà indignat es permet remugar i tot seguit posa el seu gra de sorra de suport als desfavorits.

També hi ha un corrent crític amb el Gran Recapte dels que consideren que s'acaba convertint en una operació de màrqueting per als supermercats. “És contradictori que una entitat que lluita contra el malbaratament alimentari depengui d'unes grans superfícies comercials que està demostrat que són responsables del 40% del

menjar que es llença”, planteja el sociòleg Albert Sales, que alhora lamenta que d'alguna manera es normalitzin les compres en establiments que no són els de proximitat del barri. El president del Banc dels Aliments, Eduard Arruga, és conscient de les crítiques, però recorda que es va signar un conveni amb els 2.069 punts de recollida i que cadascun entregará al Banc entre un 5 i un 8% del total dels productes que s'hi van recollir i això són 300.000 quilos d'aliments.

INFÀNCIA

Un nen carrega una nena més petita per fugir dels atacs armats en un dels carrers d'Aleppo, a Síria ■ REUTERS

Unicef denuncia un “devastador” 2014 per als infants del món

■ Quinze milions de menors, atrapats per conflictes bèl·lics ■ Balanç desastrós en el 25è aniversari dels drets dels infants

Redacció
MADRID

El 2014 ha estat un any d’“horror, por i desesperació” per a milions d’infants de tot el món, va denunciar ahir el Fons de l’ONU per a la Infància (Unicef). Entre les dades més esgarrioses destaca que quinze milions de criatures s’han vist atrapades per conflictes bèl·lics. “Hi ha nens i nenes que han mort mentre estudiaven a classe o mentre dormien al seu llit. N’hi ha que han quedat orfes, han estat segrestats, torturats, reclutats, violats o fins i tot venuts com a esclaus”, va exposar el director executiu d’Unicef, Anthony Lake.

Es calcula que 230 milions de menors viuen en països o zones afectades per conflictes armats. “Mai en la memòria recent tants infants han estat sotmesos a una brutalitat inenarrable”, va insistir Lake. En el cas de la República Centreafricana hi ha

2,3 milions de nens afectats per la guerra; més de 10.000 haurien estat reclutats per grups armats i 430 haurien mort o quedat mutilats, tres cops més que l’any anterior. Famílies amb fills sense llar a Gaza i 1,7 milions de nens sirians refugiats en altres països són algunes de les tristes dades que ha recollit l’ONU.

Orfes per l’Ebola

Hi ha tantes situacions crítiques que sembla que algunes s’hagin oblidat ràpidament i altres han atret poc l’atenció, denuncia la Unicef, i recorda les crisis de l’Afganistan, la República Democràtica del Congo, Nigèria, el Pakistan, Somàlia, Sudan o el Iemen. L’Ebola a Guinea, Libèria i Sierra Leone ha deixat milions de menors orfes. “En el 25è aniversari de la Convenció dels Drets dels Infants —es lamenta Lake— els drets de milions de criatures han estat brutalment violats.” ■